

terer Flertallet af det danske Folk, men det hører det ærede Medlem til, og det var ham, som i første Række skulde have været bejælet af og have indgivet Andre den rette Modstandsånd imod Ministeriet, saa var denne Krise ikke kommet.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag vil jeg kun sige, at jeg sympathiserer i overordentlig høj Grad med den ærede Ordfører for Flertallet og er ham meget taknemlig for de Udtalelser, han er kommen frem med om Videnskaben og dens Betydning for Landets praktiske Interesse. Hele den Udvikling, han har givet af den aandelige og fysiske Arbeidskraft i den nyere Tid, forekommer mig at være overordentlig smuk og i Virkeligheden at være den, som veles af det Parti, hvortil jeg hører, de fysiske Arbejdere. Der har altid været rettet overordentlig mange Behreidelser mod os for, at vi ingen Interesse skulde nære for den aandelige Virksomhed, for Videnskab og Kunst og den Slags Formaal, vi vare Mastrævere i dette Ords mest raa Betydning, om jeg saa maa sige. Men naar man har talt saaledes om os, er det enten af Mangel paa Evne til at forstaa os eller af Mangel paa Villie til at forstaa os; thi er der Nogen, der i høj Grad statter Videnskaben, er der Nogen, der sætte Pris paa Videnskabens virkelige Resultater, er det netop den Arbejder, der stræber frem i Oplysning og Uddannelse, han sætter i Virkeligheden Pris paa det sunde og fornuftige Fremskridt paa alle Omraader. Vi have forlængst indset, at hvis det nogen- sinde skal lykkes at naae til et større Velvære for Arbejderen, hvis det skal lykkes at gjøre Arbejdet lettere og bedre for Mennesken i det Hele taget, at indstrænke Menneskets Arbejdstid og gjøre det menneskelige Arbejde mere værdifuldt skal det være ved Hjælp af Videnskaben og dens sunde og gode Udvikling. Derfor bør vort Standpunkt være og har altid været det, at man ikke nok fra Statens Side kan støtte den virkelige Videnskab, ikke den Lærdom, som hidtil har været tilstede, thi Lærdom og Videnskab er jo ikke det Samme, men den Videnskab, der udøves paa den Maade, som den ærede Ordfører for Flertallet her har omtalt; den har min og alle politisk vakte Arbejderses fuldeste Sympathi, vi se i den vor bedste Hjælp. Og jeg haaber, at enhver virkelig Arbejder — vi ere jo alle Arbejdere, eller Repræsentanter for Arbejdere i By og Land — maa staa paa det Standpunkt, at han maa være kommet paa det Rene med, at, hvis vi skulle høste noget virkeligt Ud-

bytte af vort Arbejde paa hvilket som helst Omraade, kan det kun ske i Forbindelse med og ved Hjælp af de Resultater, som Videnskaben igjennem sine Forskninger naaer til, thi saa kunde vi bringe dem videre i det praktiske Liv. Derfor gjøre vi vel i at støtte den virkelige Videnskab, og fremfor alt at give den gode Værksteder, gode Lokaler til at arbejde i for at gjøre det muligt at frembringe de bedste mulige Resultater. Vi kunne ikke forlange, at de Folk, der skulle arbejde paa at bringe Videnskaben gode og sunde Resultater frem, skulle arbejde under snevre og trange Forhold, paa den Maade tror jeg ikke, vi belønne disse Mænds Virksomhed, og derfor gaar jeg gjerne med til at give Bevillingen til den Slags Ting. Der er ganske andre Ting, der kunde spares paa, og jeg har ikke det Mindste imod, at der i det Hele taget bliver sparet. Jeg negter ikke, at dette Thing er gaaet med til at spare paa Bevillingerne til de militære Formaal og lignende uproduktive Føretagender. Men naar der er Tale om at spare, er det i det Hele taget bedst at have Diet henvendt paa de unyttige Ting. Naar man Dag ud og Dag ind ser, at alle de nyttige Ting skulle sættes til Side, enten fordi Rigsdagens forskjellige Fraktioner ikke kunne enes om Bevillinger til dem, eller af andre Grunde, er det interessant at se, at hvad der ikke sættes til Side, hvorledes Thinget end stiller sig, er de unyttige Føretagender, de gaae deres rolige Gang, til dem bliver der altid givet Penge ud. Jeg kan derfor ikke indse, hvorfor vi skulle vedblive at modsætte os Gjennemførelsen af gode, sunde og nyttige Føretagender, der ere til Gavn for Befolkningen, og bliver ved at se paa, at de Penge som Befolkningen har tilveiebragt i Statskassen, Befolkningens Penge, i saa store Mængder som mulig, blive kastede ud til suldstændig unyttige, ja til stadelige Føretagender. Det forekommer mig derfor, at vi bør være med til at fremme alt Nyttigt her i Landet og ikke alene se paa de unyttige Ting. Det er ikke af Kjærlighed til dette Ministerium eller dets Grundlovsstilling, at jeg taler til Fordel for disse Føretagender, men det er paa Grund af den Kjærlighed, jeg nærer til dem, der er i Stand til at gavne Befolkningen i det Hele taget.

Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Balgkreds (Falkentjerne), som før talte, berørte et Forhold, som for mig var den væsentligste Grund til at begjære Ordet, og det er Forholdet ved Licitationerne. Det er nemlig Tilfældet, at alle offentlige Arbejder blive bortliciterede, og ethvert tilstede-